

1.

Postitoimistojen tiedoksi ja noudatettavaksi saatetaan täten allaoleva ohjesääntö, jonka Suomen Senaatin Elintarvetoimituskunnan valvonta-osasto on elintarpeiden kuljetukseen nähden postiviranomaisten noudatettavaksi laatinut. Samalla ilmoitetaan, että *sotilaille* ja *punavangeille* osotettujen elintarpeita sisältävien postilähetysten suhteen ei ole voimassa minkäänlaista poikkeusta, vaan on mainitun ohjesäännön määräyksiä näidenkin lähetyksiin ehdottomasti sovellettava.

Ohjesääntö

postiviranomaisten noudatettavaksi elintarpeiden kuljetukseen nähden.

Yleisiä säännöksiä.

(Senaatin päätös elokuun 13 päivältä 1918.)

I. *Omavaraistalouden päämies*, joka itse tahi jonka omavaraistalouteen kuuluvia jäseniä asuu toisella paikkakunnalla kuin missä omavaraistalouden viljelmä sijaitsee, on oikeutettu *lähetyspaikkakunnan elintarvelautakunnan* antamalla *lupakirjalla* kuljettamaan tältä viljelmältä elintarpeita mainitulle asuinpaikalle.

II. *Yhtiöt ja liikkeet* ovat myöskin oikeutetut omilta viljelyksiltään, toisella paikkakunnalla asuvaa johto- ja henkilökuntaansa sekä muuta työssään olevaa väkeänsä varten kuljettamaan elintarpeita *sen paikkakunnan elintarvelautakunnan* antamalla lupakirjalla, jonka

alueelle kuljetus tapahtuu. Ollakseen pätevä tulee tällaisen lupakirjan olla varustettu lähetyspaikkakunnan elintarvelautakunnan leimalla.

Eri tavarain kuljetuksesta annetut säännökset.

Vilja.

Vehnä-, ruis-, ohra- ja kauraviljaa, tattaria sekä sekaviljaa, johon sisältyy jotakin näistä viljalajeista, saavat *ilman lupakirjaa* kuljettaa vain läänien elintarvetoimistot ja Suomen Elintarpeiden Tuontikunta r. l. ynnä näiden valtuutetut.

Lupakirjan nojalla saadaan näitä viljalajeja kuljettaa vain yleisten määräysten I ja II kohdissa mainituissa tapauksissa.

Leivän, jauhojen ja ryynien kuljetuksen suhteen on noudatettava samoja määräyksiä kuin viljan suhteen on säädetty.

Liha.

(Senaatin päätös heinäkuun 16 päivältä 1918.)

Ainoastaan Karjanmyyntiosuuskuntien Keskusjärjestöön kuuluvat *karjanmyyntiosuuskunnat* tai niiden valtuutetut ovat oikeutetut *ilman erikoislupaa* kuljettamaan lihaa ja muita teurastuotteita ja lihavalmisteita, paitsi makkaroita.

Makkaroita saadaan kuljettaa vain kaupunkien ja kulutuskeskusten elintarvelautakuntien antamien lupakirjojen nojalla.

Suurimpien kulutuskeskusten elintarvelautakunnat voivat poikkeustapauksissa saada Senaatin Elintarvetoimituskunnalta luvan kuljettaa lihaa.

Maataloustuottaja, vaikka hän ei kuulukaan omavaraistalouteen, saa lähetyspaikkakunnan elintarvelautakunnan luvalla kuljettaa omasta karjastaan samaansa lihaa toisella paikkakunnalla olevaa talouttaan varten.

Majanmuuttajat, omavaraistaloudet, yhtiöt ja liikkeet ovat oikeutetut kuljettamaan lihaa yleisten määräysten I ja II kohdissa mainitulla tavalla.

Edelläolevat kuljetuskieltomääräykset eivät koske *metsänriistaa* eikä *siipikarjaa*, joiden kuljetus toistaiseksi on vapaa.

Voi.

(Senaatin päätös marraskuun 8 päivältä 1917.)

Kämärän—Ollilan väliselle rataosalle on voin kuljetus kielletty ilman Valtion Vointarkastuslaitoksen lupaa.

Voin kuljetus muualla Suomessa on sallittu ilman Elintarvetoimituskunnan lupaa vain jos lähetys on osoitettu Elintarvetoimituskunnan hyväksymille toiminimille tai näiden lähettämänä. ¹⁾

Majanmuuttajat, omavaraistaloudet, yhtiöt ja liikkeet ovat oikeutetut voin kuljetukseen yleisten määräysten I ja II kohdassa selitetyllä tavalla.

Juusto.

(Senaatin päätös marraskuun 8 päivältä 1917.)

Juuston kuljetus maassa on sallittu vain Valtion Vointarkastuslaitoksen antamalla luvalla.

Tämä määräys ei kuitenkaan koske n. s. maatiaisjuustoa, jonka kuljetus on siis vapaa.

Majanmuuttajien, omavaraistalouksien, yhtiöiden ja liikkeiden juustonkuljetusoikeus riippuu yleisten määräysten I ja II kohdassa mainituista määräyksistä.

Perunat ja lantut.

(Senaatin päätös syyskuun 10 päivältä 1918.)

Perunoita ja lanttuja saadaan kuljettaa ainoastaan asianomaisen elintarvelautakunnan antamalla lupakirjalla.

Muut juurikasvit.

Juurikasvien, paitsi perunoiden ja lanttujen kuljetus, on tois-
taiseksi vapaa.

Herneet.

(Senaatin päätös syyskuun 10 päivältä 1918.)

Herneiden kuljetusta kunnasta toiseen saavat harjoittaa ainoastaan sellaiset henkilöt ja liikkeet, jotka Senaatin Elintarvetoimituskunta siihen on oikeuttanut.

¹⁾ Luettelo näistä toiminimistä on julkaistu yl. kirjelmässä N:o 11. 13345; 5/12 1917.

Majanmuuttajat, omavaraistaloudet, yhtiöt ja liikkeet ovat oikeutettuja kuljettamaan herneitä yleisten määräysten I ja II kohdassa mainitulla tavalla.

Ylläolevat määräykset eivät koske *puutarhoissa* jalostettujen herneiden eikä hernesäilykkeiden kuljetusta, joiden kuljetus siis on vapaa.

Kala.

(Senaatin päätös elokuun 13 päivältä 1918.)

Kaiken muun tuoreen ja suolatun kalan sekä kalasäilykkeiden, *paitsi suolasilakan*, kuljetus on vapaa maassa.

Suolasilakkaa saavat kuljettaa ainoastaan Suomen Elintarpeiden Tuontikunnan r. l. asiamiehet.

Kuljetuslupakirjojen käyttö kuljettaessa tavaraa, jonka kuljetus on säännöstelty.

(Senaatin päätös elokuun 13 päivältä 1918.)

Otettaessa kuljetettavaksi postitse sellaisia elintarpeita, joiden kuljetukseen Senaatin antamien määräysten mukaan erityinen lupatodistus tarvitaan, tulee paketin vastaanottavan postivirkailijan vaatia lähettäjältä kuljetuslupakirja ja lähettää se pakettiosotekortin kera osotepostitoimistoon, jossa kuljetuslupakirja, paketin ulosannettua, on osotekorttineen säilytettävä.

Jos ainoastaan osa kuljetuslupakirjan sallimasta määrästä lähetetään, on postivirkailijan merkittävä lupakirjaan tavaran laatu ja määrä sekä milloin tavara on postiin jätetty, lyömällä samalla lupakirjaan postitoimiston päiväleiman. Täten merkittynä on lupakirja annettava takaisin lähettäjälle. Lupakirjan nojalla postissa kuljetettavaksi otettu paketti ja siihen kuuluva osotekortti ovat *ehdotto-masti varustettavat merkinnällä »Lupakirja esitetty»*, ollen merkintä postivirkailijan nimimerkillä ja postitoimiston päiväleimalla varmennettava.

Ollakseen pätevä tulee esitettävässä lupakirjassa olla merkintä siitä, mihin päivään asti se on voimassa.

Jos postissa kuljetettavaksi jätetyn paketin epäillään sisältävän sellaista kuljetuskiellon alaista tavaraa, josta nyt on kysymys, tulee sen postitoimiston, joka huomion on tehnyt, sisällön selville saamiseksi

avata lähetys. Avaaminen on toimitettava todistajan läsnäollessa. Siinä tapauksessa, että paketin havaitaan sisältävän kuljetuskiellon alaisia elintarpeita, jätetään lähetys kuittia vastaan paikalliselle elintarvelautakunnalle ja saatu kuitti osotekortin mukana lähetetään vastaanottajalle. Jos luovuttaminen elintarvelautakunnalle tapahtuu sisäänjättopostitoimistossa, eikä lähettäjä tai hänen asiamiehensä ole tarkastustilaisuudessa läsnä, on kuitti, mikäli mahdollista, toimitettava lähettäjälle, jotavastoin osotekortti, asianmukaisella merkinnällä varustettuna, joka tapauksessa on pidätettävä postitoimistossa. Ilmoitus toimenpiteestä on lähetettävä Postihallituksen liikenneosastolle. Kun on kysymys paketista, jonka osotekorttia ei ole saatavissa, tulee asianomaisen postitoimiston, mikäli mahdollista, ilmoittaa lähettäjälle tahi, jos tämä tai hänen olinpaikkansa on tuntematon, vastaanottajalle, että lähetys on elintarvelautakunnalle jätetty.

Tällaisen paketin sisältäessä muutakin kuin kuljetuskiellon alaisia elintarpeita, on muu tavara lähetettävä edelleen määräpaikkaansa.

2.

Suomen Senaatin Kauppa- ja Teollisuustoimituskunnalta saapuneen ilmoituksen mukaan, ei voimassa oleva yleinen kieltö tuoda maahan tavaroita koske Yliopistoa, Teknillistä Korkeakoulua ja Turun Akatemiaa varten maahan tuotua tieteellistä kirjallisuutta.

Helsingissä, Postihallituksessa, lokakuun 9 päivänä 1918.

P. Jamalainen.

Paavo Himanen.

1.

Postanstalterna till kännedom och efterrättelse meddelas härigenom nedanstående instruktion, som, beträffande transporten av livsmedel, utarbetats av kontrollavdelningen i Finlands Senats Livsmedelsexpedition, för att av postmyndigheterna iakttagas. Därjämte meddelas, att med avseende å livsmedel innehållande postförsändelser, vilka äro adresserade *till soldater och rödgardistfångar*, inga som helst undantag äro gällande, utan bör å dylika försändelser ovillkorligen tillämpas föreskrifterna i nämnda instruktion.

Instruktion

för postmyndigheterna att iakttagas vid transport av livsmedel.

Allmänna stadganden.

(Senatens beslut av den 13 augusti 1918.)

I. *Föreståndare för självhushåll*, som själv eller vars självhushålls medlemmar äro bosatta å annan ort än den, varest självhushållets odlingslägenhet är belägen, är berättigad att från nämnda odlingslägenhet transportera livsmedel till sagda boningsort i stöd av *transporttillstånd*, som av *livsmedelsnämnden å avsändningsorten* utfärdats.

II. *Bolag och affärer* äro jemväl berättigade att från egna odlingar för sitt å annan ort bosatta chefskaps och personals samt övriga i deras arbete varande personers behov transportera livsmedel med tillstånd av *den Orts livsmedelsnämnd*, till vars område transporten sker. För att vara giltigt bör dylikt tillståndsbevis vara försett med *livsmedelsnämndens å avsändningsorten stämpel*.

Bestämmelser, rörande transport av särskilda varor.

Spannmål.

Utan tillståndsbevis äro endast länslivsmedelskommissionerna och Livsmedelsimportandelslaget för Finland m. b. t. samt deras befullmäktigade berättigade att transportera vete, råg, korn, havre och bo-vete samt blandsäd, uti vilken ingår något av dessa sädeslag.

I stöd av tillståndsbevis få dessa sädeslag transporteras endast uti I och II punkterna omnämnda fall.

Beträffande transport av *bröd, mjöl och gryner* gälla de bestämmelser, som angående spannmål äro stadgade.

Kött.

(Senatens beslut av den 16 juli 1918.)

Berättigade att *utan särskilt tillstånd* transportera kött och andra slaktprodukter samt köttillverkningar, förutom korv, äro endast till Kreatursförsäljningsandelens Centralorganisation hörande kreatursförsäljningsandelenslag eller deras befullmäktigade.

För transport av *korvvaror* erfordras tillståndsbevis av livsmedelsnämnderna i stad eller konsumtionscentra.

Livsmedelsnämnderna i större konsumtionscentra kunna av Senatens Livsmedelsexpedition i undantagsfall erhålla tillstånd att transportera kött.

Lanthushållningsproducent får, även om han ej tillhör självhushåll, med tillstånd av livsmedelsnämnden å avsändningsorten transportera kött, som han av egen boskapshjord erhåller, för eget å annan ort befintligt hushålls behov.

Personer, som flytta till annan ort, ävensom självhushåll, bolag och affärer äro berättigade att transportera kött på sätt uti I och II punkterna av de allmänna stadgandena nämnes.

Dessa transportförbud avse icke *villebråd* och *fjäderfän*, vilkas transport tillsvidare *är fri*.

Smör.

(Senatens beslut av den 8 november 1917.)

Transport av smör å bansträckan Kämärä—Ollila är utan tillstånd av Statens Smörkontrollanstalt förbjuden.

Transport av smör till övriga orter inom Finland är tillåten utan tillståndsbevis av Livsmedelsexpeditionen endast i det fall, att försändelsen är adresserad till eller avsänd av firmor, vilka godkänts av Livsmedelsexpeditionen. ¹⁾

Personer, vilka flytta till annan ort, ävensom självhushåll, bolag och affärer äro berättigade att transportera smör på uti I och II punkterna av de allmänna stadgandena. föreskrivet sätt.

Ost.

(Senatens beslut av den 8 november 1917.)

Transport av ost är tillåten endsat med tillstånd av Statens smörkontrollanstalt.

Denna bestämmelse berör dock icke s. k. bondost, vars transport således är fri.

Personer, vilka flytta till annan ort, ävensom bolag och affärer äro berättigade att transportera ost på uti I och II punkterna av de allmänna stadgandena nämnt sätt.

Potatis och kålrötter.

(Senatens beslut av den 10 september 1918.)

Transport av potatis och kålrötter är tillåten endast med tillstånd av vederbörande livsmedelsnämnd.

Övriga rotfrukter.

Transport av rotfrukter, med undantag av potatis och kålrötter, är tillsvidare fri.

Ärter.

(Senatens beslut av den 10 september 1918.)

Berättigade att transportera ärter från en kommun till en annan äro endast de personer och affärer, vilka därtill bemyndigas av Senatens Livsmedelsexpedition:

Personer, som flytta till annan ort, ävensom bolag och affärer äro berättigade att transportera på sätt föreskrivits uti punkterna I och II av de allmänna stadgandena.

¹⁾ Förteckning över dessa firmor finnes publicerad i allm. skrivelsen N:o II. 13,345; 5/12 17.

Dessa föreskrifter avse icke *i trädgård* förädlade ärter, ej heller transport av konserverade ärter, vilkas transport således är fri.

Fisk.

(Senatens beslut av den 13 augusti 1918.)

Transport av all övrig färsk och saltad fisk samt fiskkonserver, *förutom av saltströmming*, är tillåten inom landet.

Saltströmming får transporteras endast av Livsmedelsimportandelslagets i Finland m. b. t. ombud.

Användning av transporttillståndsbevis vid befordran av vara, vars transport är reglementerad.

(Senatens beslut av den 13 augusti 1918.)

Vid mottagning till befordran per post av sådana livsmedel, för vilkas transport särskilt tillståndsbevis enligt de av Senaten utfärdade bestämmelserna erfordras, skall den postfunktionär, som mottager paket av avsändaren, fordra transporttillståndsbevis, vilket bör åtfölja paketadresskortet till adresspostanstalt, där tillståndsbeviset efter paketets utlämnande jämte adresskortet skall förvaras.

Om endast en del av i transporttillståndsbeviset tillåten mängd avsändes, eger postfunktionären anteckna i tillståndsbeviset varans beskaffenhet och mängd samt inlämningsdag, ävensom förse detsamma med aftryck av postanstaltens datumstämpel, varefter tillståndsbeviset återlämnas till avsändaren. Paket, som på grund av företett tillståndsbevis mottages till postbefordran, liksom ock adresskortet *skall ovillkorligen förse med anteckningen »Tillståndsbevis företett»*, vilken anteckning bestyrkes medels postfunktionärens signatur samt avtryck av postanstaltens datumstämpel.

För att vara giltigt, bör det företedda tillståndsbeviset bära anteckning därom, till vilken dag detsamma är gällande.

Om paket, som till postbefordran avlämnats, misstänkes innehålla sådan transportförbjuden vara, varom nu är fråga, skall försändelsen av den postanstalt, där förhållandet iakttages, för utrönande av innehållet, å postanstalten öppnas. Öppnandet bör ske i närvaro av vittne. Befinnes innehållet utgöra transportförbjudna livsmedel, överlämnas försändelsen mot kvitto till ortens livsmedelsnämnd, varefter det er-

hållna kvittot jämte adresskortet expedieras till adressaten. Sker överlämnandet till livsmedelsnämnd från inlämningspostanstalt och är avsändaren eller dennes ombud vid granskningstillfället icke tillstädes, bör kvittot, om möjligt, tillställas avsändaren, varemot adresskortet skall, försett med behörig anteckning, i varje händelse kvarhållas å postanstalten. Anmälan om den vidtagna åtgärden insändes till Poststyrelsens trafikavdelning. När fråga är om paket, vars adresskort icke är tillgängligt, skall, såvitt möjligt, avsändaren eller, om denne eller hans vistelseort är okänd, adressaten genom vederbörande postanstalt underrättas därom att försändelsen överlämnats till livsmedelsnämnd.

Befinnes dylikt paket innehålla jämväl annat än transportförbjudna livsmedel, skall sådan vara sändas vidare till bestämmelseorten.

2.

Enligt från Finlands Senats Handels- och Industriexpedition ingånget meddelande, avser nu gällande allmänna importförbudet icke vetenskaplig litteratur, som införes till landet för Universitets, Tekniska Högskolans och Åbo Akademiens räkning.

Helsingfors, å Poststyrelsen, den 9 oktober 1918.

P. Jamalainen.

Paavo Himanen.